

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի է, տարվանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մեջ:

() Խմբագրատանը գրվում են ուղղակի
Тифлис. Редакция „Менк“

Խմբագրատանը բաց է առաջին 10—2 ժամ
(հացի կերակրի և տոն օրերին):

Հայտարարությունները ընդունվում է ամեն շաբաթ:

Հայտարարությունների համար վճարում են
խմբագրատանը բացին 2 կոպեկ:

ԲԱՆԱԲԱԿԱՆ ՄՏԱԾՄՈՒՆԵՐ

Ֆրանսիական սենատը, ինչպես արդեն գիտեն մեր ընթերցողները, վիճաբանում է այժմ ազատ կրթության նոր օրենքի վրա: Դիմ ֆերրի միջնորդի առաջարկած նոր օրենքի առաջին վեց յոգուածները արդեն ընդունված են ձայների բազմությամբ, չը նայելով որ նշանաւոր հռետորներից շատերը, ինչպես Լաբուլէ և Դիմ Գիլմոն խելքին զօռ տալով, խօսեցին աղ օրենքի ընդունվելու դէմ: Ընդունված յոգուածների թւում կայ մի յոգուած, որով կաթօրեկ, «ազատ» անուանված համալսարանները ֆրանսիայում զրկվում են իրանց ուսանողներին

Ի Ն Թ Ը

ԱՐԿԱՇՆԵՐ ՎԵՐՋԻՆ ՌՈՒՍ-ԹՈՒՐԿԱԿԱՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՑ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ

Ը:

Նոյն աւուր գիշերային պահուն ծերունի խաչօր որդիները բոլորը դարձել էին դաշտային աշխատութիւններից: Արաշի մի անկիւնում վազում էր իւրային ճրագը և նրա բեկիւնկով լայն տարածում էր իր չորս կողմը աղօտ ճառագայթներ: Ճանաչելով իր որդիներին հետ բոլորել էին ընթերցել սեղանի շուրջը: Նրանք լուռ ուտում էին. խօսում էր երբեմն ծերունի հայրը միայն Գարանային թարմ օդը անուշ զովութեամբ թափվում էր արաշի մէջ, և հեռուից լսելի էր լինում ոչխարների բառաշէլու ձայնը, որ դառնում էին արօտից: Թանաքանում հարսները ընթերցել էին պատրաստում հովիւների և մշակների համար: Նրանք դեռ ոչինչ չէին կերել, պէտք է բոլորին կերակրելին, յետոյ իրանց ևս սեղանը նստէին աղջիկների հետ: Փղերիկ մանուկները խաղալուց յոգնած, վաղուց ընած էին, առանց մի բան ուտելու: Ընթերցելից յետոյ ծերունի խաչօր որդիները զընային իրանց բախին: Նրանք դեռ չառ գործ ունէին կատարելու. պէտք էր անասուններին նայել, պէտք էր արտը ջրել, որովհետեւ այս գիշեր ջրի չէր իրանց ևս պատկանում. պէտք էր ջրաղացը զնալ ալիւր աղաւու համար, մի խօսքով, հաղար մէկ գործեր կային: Սեղանը վեր բարդեցին. խաչօր դեռ նստած էր,

գիտնական աստիճանների համար գիպլոմներ տալու իրաւունքից:

Սենատի ձախ կողմը ընդունելով ֆերրի օրենքի առաջին վեց յոգուածները, ապացուցեց որ բաժանվեցաւ իր առաջվայ առաջնորդներից, որոնք ազատութեան անունով պատրաստ են պաշտպանել կղերականներին և եղուիտներին անգամ...

Թէեւ աշակողմանները դեռ յոյս չեն կորցնում որ օրենքի ծրագրի եօթերորդ յոգուածը կը մերժվի սենատի մեծամասնութեամբ, բայց ինչպէս երևում է, հանրապետական կառավարութիւնը հաւատացած է որ իր առաջարկած օրենքը կընդունվի և ուրեմն խելացի նոր զաղափարը, որ բարձրագոյն ուսումը պէտք է լինի միմյան պետութեան ձեռքում, և ոչ թէ կղերականների ձեռքում, յաղթող կը հանդիսանայ եղուիտների, կղերականների և առհասարակ խաւարասէրների կուսակիցների վրա:

Դիմ Գիլմոն չէ թագնում որ առաջարկվող նոր օրենքի եօթերորդ յոգուածը ունի կատարելա-

պէս բաղաբական բնաւորութիւն. նա համարձակ կերպով խոստովանվում է որ այդ յոգուածը ուղղված է անմիջապէս եղուիտների դէմ: «Եղուիտների միաբանութիւնը, ասեց միջնորդը իր ճառի մէջ, ներկայացնում է միշտ մի ներքին դաւադրութիւն ամեն պետութեան դէմ և այդ տեսակ զաղտնի և վտանգաւոր դաւադրութեանը պետութիւնը չէ կարող անտարբեր ոգով վերաբերվել աչքի առջև ունեւող պետութեան թէ բարոյական և թէ քաղաքական զարգացման գործը»: Ֆերրի աւելացրեց որ ֆրանսիայում եղուիտներին համբերում էին միայն, բայց այդ միաբանութեան դիրքը երկրի մէջ միշտ ապօրինի էր, օրենքից դուրս էր:

Եւ իսպրերով Դիմ Գիլմոն ուղեց ակնարկել որ եթէ սենատը չընդունի օրենքի ծրագրի եօթերորդ յոգուածը, հանրապետական կառավարութիւնը մեծ հեշտութեամբ կը կարողանայ ուրիշ ճանապարհով և ուրիշ հողի վրա շարունակել պատերազմ եղուիտների դէմ: Եւ ճշմարիտ, հարկա-

ւոր է միայն յիշել այն պատմական իրողութիւնը, որ Կարլ X-րդ թագաւորի հրովարտակից յետոյ, որով եղուիտների միաբանութիւնը արսորվում էր ֆրանսիայից, ոչ մի ուրիշ կառավարչական հրովարտակ երբեք չը ոչնչացրեց այդ կարգադրութիւնը և այնուհետեւ եղուիտներին միմյան համբերում էին ֆրանսիայում, բայց նրանք այդ երկրի ոչ մի օրենքով պաշտպանված չէին:

Եթէ օրենքի եօթերորդ յոգուածը կընդունվի, եղուիտները թէեւ կը մնան ֆրանսիայում, բայց զրկված կը լինեն որ և է դպրոցական գործ առաջնորդելուց: Բայց եթէ սենատը կը մերժի յիշեալ յոգուածը, այն ժամանակ հանրապետական կառավարութիւնը շատ հեշտ կերպով կարող է, մանաւանդ պաշտպանված լինելով պատգամաւորների ժողովի մեծամասնութեան վճռով, վերականգնեցնել Կարլ X-ի թագաւորութեան ժամանակ հրատարակված օրենքը, որ մինչև այժմ իր գործութիւնը չէ կորցրել ֆրանսիայում

է, որ խնդրելով և բարեկամութեան անունով են կողոպտում մեզ:

—Մենք ինքներս ենք սովորեցնել նրանց այդ աւագակութիւնը, ասաց օրդին.—կարող ենք չը տալ այն ժամանակ քուրդը ստիպված կը լինի ինքն ցանկ, և իր քրտնջնով աշխատել իր հացը, բայց մենք սովորեցնում ենք նրանց ծուլութիւն, սովորեցնում ենք մեր հաշուով ապրել:

—Այդ ուղղվ է, պատասխանեց հայրը տխուր ձայնով.—բայց մեզ դժուար է և շատ դժուար է միանգամիւ ոչնչացնել այն, ինչ որ մեր պապերը անօրինեցին մեզ համար: Մենք քաղաւ ենք նրանց ցանած յիմարութիւնների դառն պտուղը: Հիմա լսիք, օրդին, ես իմանում եմ, որ քո սրտի մէջ եմ է գալիս առեւտրութիւնը, ես իմանում եմ, որ ստորկութիւնը սատարի պատանդում է քեզ.—բայց դարձեալ հարցնում եմ, ինչ ճար կայ, ինչ կարող ենք անել: Եթէ ինչ որ ուզում են, չը տանք, կը թընամանան մեզ հետ. մէկ էլ տեսար, ոչխարների ամբողջ հօտը սարից յափշտակեցին, տարան: Ո՛ւր կարող ենք դանդաղել. թվ կը լսէ մեր ձայնը: Այն մարդիկ, որ նշանակվել են չարութիւնը բռնաւու և արդարութիւնը պաշտպանելու համար, բոլորը աւագակներ են, սկսեալ վալիից, փաշայից, մինչև վերջին մողղը և գայմազաւը: Մի աւագակ մի ուրիշ աւագակի հետ քայլ և եղբայրներ են, և ինչպէս ասում են՝ օչունը չնից, երկունս էլ մի տնից: Գու ինքը քո աչքով տեսար, որ Արդու մի վալին, փոխանակ շղթաներ ուղարկելու, որ մի այսպիսի երեւելի աւագակապիւն, որ պես ֆրթթա-բէկն է, տանեն և խեղդեն.—փոխանակ այդ անելու, նրա համար մի գեղեցիկ ձի ընծայ է ուղարկում, մի եղեւնագործի համար, որ մեր ամբողջ գաւառը լեցրել է արիւնով և արտասուքով: Երբ որ վալին, երկրի նահանգապետը այսպէս է վարվում, էլ թվ է մնում, որ մենք յայտնենք նրան մեր սրտի ցաւը.—մնում է միայն Աստուած, բայց Աստուած էլ մեր ձայնը չէ լսում,

երկի, շատ են մեր մտքերը...

Որդին ոչինչ չը պատասխանեց, հայրը շարունակեց:

—Մենք հայ ենք. Աստուծոյ անէծքը դրած է մեր ճակատի վրա. մենք մեր ձեռքով մեր տունը քանդում ենք: Անմիաբանութիւնը, երկպառակութիւնը, նախանձը, թշնամութիւնը և հաղար ու մէկ այս տեսակ չարութիւններ շատ ժամանակներից բռն են դրել մեր հողու մէջ.—մենք կրում ենք այդ մեղքերի պատիժը: Քուրդը մեղաւոր չէ: Եթէ մեր մէջ միութիւն լինէր, եթէ մեր մէջ սիրտ լինէր, քուրդը, յիմար և ծոյլ քուրդը ինչ կարող էր անել:

Նա հրամայեց կրկին վառել չիբուխը, և օրդին կատարելով հօր ցանկութիւնը, խօսեց:

—Մենք վեց եղբայրներ ենք, հայր, եթէ դու այսօր մի ակնարկութիւն արած լինէիր, մեր վեց բաւական կը լինէր արտաքսելու մեր տնից: Ֆրթթա-բէկի մօտ եւստուն ձիււորներին, և նրանք միւսանգամ չէին համարձակվիլ այսպէս լրբութեամբ ոտը կոխել մեր շէկեր վրա:

—Այդ ես իմանում եմ, օրդին, բայց ինչ շահ: Գուք կը կովէիք նրանց հետ, գուցէ մէկին, երկունս, շատերին կը սպանէիք, բայց եղուց քրդերի ամբողջ ցեղը կը թափվէր մեր տան վրա, և մեզ մեր տան հողը հետ հաւասար կանէին: Ո՛ր հայր կը դար մեզ պաշտպանելու: Ոչ կը: Կարելի է շատերը կուրախանային: Այդպէս է հայր, Բայց քուրդը այդպէս չէ: Եթէ մի ցեղից մէկին սպանում ես, ամբողջ ցեղը վրէժխնդիր է լինում նրա արեան համար, որովհետեւ քրդերի մէջ միութիւն կայ. ցեղի մէկ անդամի արիւնը ամբողջ ցեղին է պատկանում, կարծես թէ, բոլորը մի ընտանիքի զաւակներ լինէին: Բայց մեր մէջ կայ այսպիսի միութիւն: Ամեն մարդ իր գլխի դարձն է քաղում, ամեն մարդ իր անձի համար է մտածում, ուրիշին ինչ լինում է, թող լինի. նրան ինչ հոգ, կրք ինքը հանգիստ է, երբ իր մաղին չեն զիպչում: Բայց

և գործ ղենելով այդ մինչև այսօր
չը գործադրված օրէնքը, կատա-
րելապէս արտօրել եզուիտներին
Ֆրանսիայից:

Լըրուս է որ կառավարութիւնը
հաստատ վճռած է այդ համար-
ձակ, խելացի և արդար քայլն ա-
նելու:

Սենատի կղերական և աշա-
կողման անդամների մեծամաս-
նութիւնը ի հարկէ աւելի լաւ
կը համարի որ եզուիտները համ-
բերվեն Ֆրանսիայում թէև զրկ-
ված լինեն հայրենիքի ուսման
գործի անմիջապէս ղեկավարելու
իրաւունքից, քան թէ բոլորովին
արտօրված լինեն Ֆրանսիայից:
Լա այդ պատճառով կարելի է կար-
ծել որ աշակողմանները ճարահատ-
ված ստիպված կը լինեն ընդունել
Ֆէրրիի օրէնքի եօթերորդ յո-
դուածը:

Դրանով Ֆրանսիան մեծ քայլ
արած կը լինի լուսաւորութեան
և ազատութեան, մի խօսքով բա-
ղաբակրթութեան գործի մէջ:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԱՆԱԼՑԻԱՅԻՑ

Փետրվարի 12-ին

Այսպիսի չէ քննում շարժումը մեծ է. հան-
գանակութիւնը շարունակվում է. հարուստները
ոչինչ չեն տալի, նոքա միայն մեծուսում են որ

չեն խանութ տխմարները, որ մէկը ամենի համար
են, իսկ ամենը մէկի համար:

Երեւոյի խաչօն կարգադրած մարդ չէր, բայց
կենացը, փորձը, աշխարհը շատ բաներ սովորեց-
րել էին նրան: Բնական խելքը զարգացել էր
կենացի փոփոխութիւնների մէջ, այս պատճառով նրա
գաղափարները մէջ երբեմն գտնվում էին այն-
պիսի ճշմարտութիւններ, որ միայն կարող էին
մատչելի լինել այն տեսակ անձերին, որոնք շատ
խորին կերպով իմաստասիրել էին մարդկային
կենցաղավարութեան պայմանները: Նա խօսեց.

— Հանգամանքները մեզ այնպիսի դրութեան
մէջ են դրել, որ ուրիշ կերպ գոյութիւն պահել չենք
կարող: ստիպւած ենք աշխատել, վատակել և մեր
աշխատանքով մեր թշնամուն կերակրել: Ուրիշ
ճար չը կայ: Մենք պէտք է բարեկամութիւն
պահպանենք մեզ կողպտողի հետ: Ֆաթթած-բէ-
ղէ, իրաւ է, մեզ կողպտում է, բայց դարձեալ
չենք կարող մերժել նրա բարեկամութիւնը, որքան
էլ կեղծ լինէր:

— Ի՞նչու, հարցրեց որդին:

— Նրա համար որ, մեծ աւաղակի հետ բարե-
կամ լինելով, մարդ ազատվում է փոքր աւա-
ղակների ձեռքից: Գրանք բոլորն միմեանց հետ
կապված են: Հիմայ օտար քրդերը գիտենալով, որ
Ֆաթթած-բէղէ մեզ հետ լաւ է, էլ մեր ոչ-
խաղաղներն, անասուններն և վարուցանքն չեն
ղիպչում, և եթէ մի բան գողանում են, նա զեռ-
նում է և յետ է դարձնում մեզ:

— Դրանից ի՞նչ չափ. հայիւր մի և նոյնն է
գուրս գալիս, պատասխանեց որդին:— Ֆաթթած
բէղէ մեզ ամի ձու է տալիս, բայց փոխարէնը մի
ձի է ստանում: Նա չէ թողնում, որ մի ուրիշ
քուրդ մեր ոչխարը գողանայ, բայց ինքը, հար-
կաւորած ժամանակ, հարկւորներով ոսկիներ է
աւանում մեզանից: Մենք նրա կաթնատու կովն
ենք, պահում է, պաշտպանում է նրա համար
միայն, որ ինքը վայելէ մեր կաթը:

մի հայրենասէր ջենտլմեն իրանց մէջ բացառու-
թիւն է երևում, բայց Յովհաննան Մուտաֆեանը
բնաւ ուղղիր չէ հայ կրօնասիրի տրտմանը:
աղագային պարտաճանաչութիւնը և քաղաքի մե-
ծաթիւ չունեւոր դասի օրհնանքը նա աւելի
վեր է դառնում: ամենքի աչքին նա սիրելի է ինչ-
պէս պայծառ բացառութիւն: Նորա սկսած հան-
գանակութիւնը քիչ ժամանակվայ մէջ հասաւ
երկը հարկւորի. երիտասարդ հանգանակողը ու-
ղում է հասցնել հինգ հարկւորի:

Մեծ. Յով. Մուտաֆեանին աջակից է միւս
պայծառ բացառութիւն՝ մեծ. Յով. Գեղամեանը:
Նա մի տեսակ perpetum mobil-է. նա ամեն
տեղ է, ամեն բանի մէջ է, միշտ շարժուն է.
նա քաղաքագլուխ է, նա ուսումնական վարչու-
թեան գործակից, նա բեմական գրութեան հե-
ղինակ տեղական բարբառով, նա ըէֆէօէօր, նա
ղերասան, նա լրագրի թղթակից, նա ամեն բանի
ինիցիատոր: Սովատանջների համար նա արդէն
երկինքն և ներկայացումներ է պատրաստում,
եկամուտը նմանապէս հինգ հարկւորից պակաս
չէ կարող լինել: Գաւառի հարուստները մոռնում
են, դարձեալ ամենքից մնում անուշադիր:

Երկու ինտելիգենտ երիտասարդների օրինակից
չէ ուղում յետ մնալ և մի երիտասարդ արհես-
տաւոր. ժամագործ Լազարեանը նմանապէս հան-
գանակութիւն է սկսել իր խանութը այցելողների
մէջ. գործը շատ յաջողակ է դնում:

Այսօր այցելելի «Նոր»—Արշալոյս օրիորդական
ուսումնարանը: Փոքրիկ հայուհիներ ևս հանգա-
նակութիւն են բացել իրանց մէջ. տղայոց ու-
սումնարանների մի ներկայացուցիչ պիտի ստորա-
գրէ իր անունը մի օրիորդի անուն տակ և այդ-
պէս մի փոքրիկ հայ և մի փոքրիկ հայուհի պիտի
ներկայանան համերաշխ աղքատի գործի մէջ.
Նուիրատուութիւնները ձեռք ուղարկելով ապագայ
սերունդի այդ երկու ներկայացուցիչները պիտի
ինդրեն Վշակիս խմբագրութեան իրանց հաւա-
քած օգնութիւնը ուղարկել միայն իրանց հասա-
կակից սովատանջներին վասպուականի նահան-
գում:

Այսպիսով Արշալոյս խոստանում է ուղարկել
Վշակիս խմբագրութեան շուտով հաղար բուքլիից
աւելի: Բայց միւս քաղաքները. բաւ Բագճն, բաւ
Երևանը, բաւ մնացածները չը լինի թէ այնտեղ
աղան և բը զօրեղ են և նոյաւ ահից ոչ ոք չէ
կարողանում իր ցանկութիւնը արտայայտել և
պարտքը կատարել. չենք կարծում որ ուրիշ քա-
ղաքներում երիտասարդները աւելի վախկոտ են,
աւելի ընկճված. ուրեմն նոքա երիտասարդներ
չեն, այլ երիտասարդ ծերեր. չենք կարծում,
սպասում ենք. . . .

Այսօր պատահելով մի շատ հասարակ մարդու
անհ ինչ լսեցի նորանից. Եթէ մենք մարդա-

— Այդ բոլորը ճշմարիտ է, որդի, ևս հասկա-
նում եմ, պատասխանեց հայրը:— Բայց պէտք է
այն ևս հասկանալ, որ հայը մեր պապերից շատ
առաջ սովորել է այդ կերպով իր գլուխը պահել:
Եւ, ի հարկէ, չեմ կարողացել, թէ ինչ է դրված
գրքերի մէջ, բայց մի ժամանակ Ուշիկիսայի
վանքում կար մի վարդապետ, նա ինձ պատմում
էր, թէ ամեն ժամանակ, երբ մեր երկրի վրա
յարձակվել են թշնամիներ, հայերը փոխանակ
սրով և կրակով դուրս գալու նրանց առջև, հան-
դիպել են թշնամուն: Թանգարդին ընծայներով—
մատուցարանների մէջ կցած ոսկիներով: Նրանք
մեզ սովորեցրին փոխանակ պատժելու, կա շա-
ռ և էլ մեր թշնամիներին: Նրանք սովորեցրին
կայքը տալ գլուխը ազատելու համար:

— Բայց պէտք չէ, որ մենք պապերի սխալը
շարունակենք մինչև յաւիտեան, կարեց որդին
հօր խօսքը:

— Հին սխալը միանգամով ուղղել շատ դժուարին
է. նա կատարվել է հարկւրաւոր տարիների ընթաց-
քում, և այսպէս տարիներ պէտք են նրան ուղղելու
համար: Եվ դու ժողովրդի հասկացող, թէ թշնա-
մու հետ այլ կերպ կարելի է վարվել, թէ նա էլ
մեզ նման մարդ է, թէ նրա մարմինը երկաթից
չինված չէ, թէ երբ նա զենքերով դալիս է մեզ
կողպտելու, կարելի է զենքով պատասխանել
նրան:— Վերջապէս հաղթող ու մէկ այս տեսակ զա-
րոյցներ կարգաւ, դու կարծում ես, ժողովուրդը կը
հասկանայ լեզու: Նա քեզ խնթի տեղ կը դնէ և
կը ծիծաղէ քո յիմարութիւնների վրա: Բայց այս
հասկացողութիւնը նրա մէջ նոր բան չէ, նա
ժառանգել է իր պապերից:

Որդին չը պատասխանեց, նա գտնում էր հօր
խօսքերի մէջ մի ճշմարտութիւն, որ անհերքելի
էր: Բայց մի և նոյն ժամանակ մոռնում էր, միթէ
չէ կարելի փոխել ժողովրդի նախապաշարմունքը:
Այս պատճառով հարցրեց նա.

— Լաւ, զիցուր թէ մեր պապերը այս ճանա-

սիրութիւնից էլ չուզենանք օգնել թիւրքիացի
հայերին, ասեց նա, պիտի օգնենք մեր սեփական
ապահովութեան համար, որովհետեւ հէնց որ դա-
րուներ բացվեց, սովալուկ աղքատ մարդիկ պէս
կը թափվի մեր գլխին և մեր հացը մեր ձեռքից
զօռով կը իրլէս:— Իսկ Հայաստանը, ասեցի:— Հա-
յաստանը քանդվել է հարկէ կը քանդվի, բայց
մենք էլ պակաս չենք պատժվիլ, պատասխանեց
նա, առաջարկելով նոյն ժամանակ մի միտք, որի
իրագործելը նոյնչափ հեշտ է, որչափ և չահաւէտ:
Նա ասեց, թէ Արշալոյսի գաւառում, եթէ
հաւաքող լինի, կարող է հարկւր հաղար պուզի
չափ կարտօֆիլ ձարել, որ փուռնի մէջ չորացնե-
լով, շատ թեթեւանում է, իսկ ջրի մէջ թաթախ
արած ժամանակը կարելի է լինում ինչպէս սու-
խար ուտել: Ուրեմն տանելով Հայաստան գտնէ
չորացրած կարտօֆիլ, ասեց նա, համ Հայաստանը
կարելի է ազատել, համ էլ մեզ, քանի որ կար-
տօֆիլ տանելը այդչափ հեշտ է ինչպէս նորա
է ժամանակեան համար, այնպէս էլ թեթեւութեան
պատճառով:

— Լաւ ես ասում, եղբայր, բայց կատարող ո՞վ
կը լինի, նկատեցի նորան: Այս օրհասական հարց-
մունքը կարծես փրկեց խեղճ հայի վերջի կաթիլ
հաւաքը իր աղի վերածնութեան վրա. խորը
հաւաքելով, նա մնաց աչքերը գետնին գցած. . . .

Գր. Նիկողոսեան

ՆԱՄԱԿ ՄՈՍԿՎԱՅԻՑ

15 Փետրվարի

Շտապում եմ հաղորդել ձեզ այն ջերմ համա-
կրութիւնը, որով ընդունեց Մոսկուայի Հայ հա-
տարակութիւնը Վշակիս և Փոքրձիւ հրաւերները՝ սո-
վատանջ վանեցոց օգնութիւն հասցնելու համար:
Ամեն տեղ Վշակիս ու Փոքրձիւ են թերթում, ամեն
տեղ ցաւակցութեան ձայներ են լսվում:— Ի դուր
է այն յոյսը, որ շատերը դնում են ջլմիսանի վը-
րա. ինքն էլ հասարակութիւնը պէտք է սկսէ և
ինքն էլ օգնէ:

Այս օրերս, սկզբնաւորութեամբ տեղւոյս աւագ
քահանայ Սուրենեանցի՝ լինելու է մի երաժշ-
տական—գրականական երեկոյ մեր սովա-
տանջ թիւրքահայաւայ Հայերի համար: Այս աղիւ-
ծեանարկութեան օգնելու և նրա յաջողութեան
նպաստելու դիտմամբ՝ ինչպէս և միշտ—համակրեց
Լազարեան ձեռնարանի տեսուչ պ. Բանա-
նեանցը, որ ուրախութեամբ բացեց ձեռնարանի
դռները այս նախընտաւոր երկրորդ համար: Երե-
կոն լինելու է ձեռնարանի դաշկիւններում, որոնք

պարհով են գնացել և մնացել էլ հետևում ենք նը-
րանց օրինակին: Բայց պէտք չէ փոխել ճանապարհ-
նը, երբ տեսնում ենք, որ նա տանում է դէպի
կորուստ: Պէտք չէ հասկացնել ժողովրդին, որ նա
մոլորված է:

— Հարկաւոր է, բայց ո՞վ պէտք է հասկացնէ.
Այդ պէտք է անեն այն մարդիկ, որոնք ընդու-
նել են իրանց վրա ժողովրդին խրատելու, ճանա-
պարհ ցոյց տալու և բան հակադրելու պարտա-
ւորութիւնը: Այդ պէտք է անեն մեր տէրտէքներ-
ը, վարդապետները, բայց նրանք քարոզում են.
Եթէ մի երեսից խփելու լինեն, ձախն էլ դար-
ձուում: Այդ պէտք է անեն մեր որդիները վար-
ժապետները, բայց մեր ամբողջ գաւառում մի հատ
օրինաւոր վարժապետ չը կայ:

— Այդ խօսքերի մէջ քեզ հետ չեմ կարող հա-
մաձայնվել, հայր, ասաց որդին, — ապա ի՞նչու քուր-
դը, որ ոչ տէրտէք ունի, ոչ վարդապետ ունի և
ոչ էլ վարժապետ ունի, բայց իմանում է, թէ
մարդը ինչպէս պէտք է վարվի իր նմանների
հետ: Ո՞վ սովորեցրեց նրան, թէ մարդը առանց
զէնքի կրչը հաւի նման է լինում, ով հասնի,
գլխին կը տայ:

— Գուրդը տէրտէք, վարդապետ և վարժապետ
չունի, բայց չէլիս ունի, նրա չէլիւր, թէն հո-
գեւոր գլուխ է, բայց ինքն էլ է զէնք կրում, և
իր ժողովրդի հետ միասին գնում է յափշտակելու
անդէն մարդերի հարստութիւնը: Նա երբեք չէ
քարոզում, թէ այդ բանը մեզ էլ պէտք է: Բայց ինչ
ենք քարոզում մեր տէրտէքները. . . .

Որդին լուր էր: Հայրը շարունակեց.

— Այդ բոլոր անբաղդութիւնների մէջ մի միս-
թարութիւն կայ, այն է, որ որքան էլ գողանում են
մեզանից, որքան էլ յափշտակում են, դարձեալ մեր
ամբարները լիքն են մնում, բայց քուրդը ուտելու
հաց չէ գտնում:

— Դիտե՛ք, հայր, այն առածը, թէ «գողը իր
համար տուն չի կարող չինել, բայց տուն ունե-

այն օրը փառաւորապէս կը զարդարեն. նրան
կը մասնակցեն Մոսկուայի ոչ միայն հայազգ
բարձր ընտանիքներից—տիկնայք, այլ և օտարա-
զգի նշանաւոր գերդաստաններից, որպէս և մի քո-
նի երեկի երաժշտներ:

Բացի գործիքական (инструментальный) երաժ-
շտութիւնից և երգերից, ուր կը լինեն և հայոց յայ-
նի երգերը և եղանակները, կը կարգացվեն մի քո-
նի ընտիր հատուածներ մեր նշանաւոր հեղինակն-
րի գրութեանից (Արմէնյան, Պատկանեան),

Հանդիսաւոր երեկոն կը լինի 28-ին ամսիս
վարդանանց տօնի օրը. այս պատճառով երեկոյ
սկզբին Լ. ձեռնարանի աշակերտները կերպն
աւուր պատշաճ մի քանի աղպային երգեր:

Յուսով ենք, որ Մոսկուայի հայ հասարակ-
թիւնը իր ներկայութեամբ կապացուցանէ ա-
ջեւր համակրութիւնը, որ միշտ ունեցել է դէ-
մանային մի բարենպաստակ ձեռնարկութիւն.
Թող ներքին լինի մեզ կարծել, որ այսպիսի հանդ-
մանքներում, այսպիսի ճշմարտամիտ միայն սորան
չէ սպաւովելու նրա ազգասիրական և եղբայր-
ական զգացմունքը. աւելի մեծ և նշանաւ-
որ հանգաւակ ու թիւ լինում—անհ ինչ ենք սպասու-
լուում ենք, որ հայ ուսանողները իրանց
ստորագրութիւն պիտի բաց անեն վանեցոց հա-
մար:

* * *

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԿՐԻՆ

Ջաքարթա, 22 Փետրվար

Կարգավիճակ ձեր լրագրի մէջ այն յօդուածներ
որոնք հրաւիրում են մեր հայերի ուղարկութիւն
վանայ և նրա շրջակայքում բնակվող մեր հա-
կերայների և քուրդերի սովից առաջացած անու-
նելի դրութեան վրա, չը կարողացայ առանց
շարժութեան թողուլ այդ մարդասէր հրաւեր
ուստի, վճռեցի շուտով ժողովել մեր Ջաքարթա-
յի տիկնաներից մի օժանդակութիւն մեր սով-
տանջ ազգակիցների համար:

Այդ մասին մտադրութիւնս յայտնելով տիկ
Մարիամ Միլքոնեանցին, նրա հետ մեր կարող-
ութեան չափ, կարճ միջոցում, ժողովեցինք մի
զիշտ մայրերից և քուրդերից 68 բուքլի:

Այժմ, դոնէ, զգում ենք մեզ թեթեւացած մ
սեպուհ և սրբազան պարտականութիւնից: Թ
չարժվեն նաև մեր անտես հեռի եղբայրների
քուրդերի կարեկցութիւնը օգնութիւն հասցնել
մեր հայ սովատանջներին, որոնց կենքը չ
թանգ է մեր ապագայի համար: Այս նամակա-
ւորակում եմ ձեզ ժողոված լուսնայքն, և խն
ցողի տունը կը քանդէ: Քուրդը թէն չէ փ
րում, չէ ցանում, չէ հնձում, իր տանը հաց
գտնում, միշտ քաղցած է մնում,—բայց աշխատ
հայի հացը ձեռքիցը խլելով, նրան էլ իր նա
քաղցած է թողնում: Դու մեր տունը օրինակ
բեր, հայր, մտածիր, թէ որքան հայեր կան, որ
քրդերի պատճառով աղքատ են և աւտուր
չունեն:

— Այդ իրաւ է, որդի, բայց մի ուրիշ բան
կայ, այն էլ պէտք է գիտենալ: Դու տեսնում
ոչխարներին, այսբան մարդու են, այսբան
չացնում են, բայց չարձեալ նրանք աճում են
բազմանում են և ահագին հօտեր են կազմե-
լով գայլը, թէն կեղեքում է, ուտում է ոչխար
րին, բայց միշտ քաղցած է մնում, և երբեք
բազմանում: Դու տեսել ես գայլերից մի հօտ: Գ
գաղան է, այսօր յափշտակեց մի ոչխար, կեր
կտացաւ, էդուց չը գիտէ, թէ ինչով պէտք
կերակրվի: Նա պէտք է միշտ որսայ, բայց որսը
մեն անդամ չէ պատանում: Որսով ապրող մի
կուշտ է լինում, միւս օր քաղցած: Քուրդը—դ
է, իսկ մենք—ոչխար:

Այսպէս էր բացատրում ծերունին իր լեզու
այն բանը, որ գիտնականները լեզուում կոչվում
«կուշտութեան» խաղաղ, անարիւն մրցութիւն:

Որդին պատասխանեց նրան.
— Ես կարծում եմ, հայր, եթէ ոչխարները
վիւնքեր և պահպանողներ չունենային, այսօր դ
լեր ոչ մի ոչխար չէին թողնի աշխարհում:
զժուար կը լինէր ոչխարներին հօտեր կաղ
Մենք, իրաւ է, ոչխարներ ենք, բայց առանց
վիւն: Երբ մեր վիճակը այդպէս է, մնում է
բան միայն գայլերից աղաւթելու համար:
մենք էլ գայլերի նման ատամներ և ճանկեր
նենանք. . . .

(Կը շարունակվի)

ն. նրան հայադր օտարաւ և մի քան

րեմ հասցնել ուր հարկաւորն է, այլ և նուիրատու- ների անուանները ու ազգականները տպագրել ձեր պատուական լրագրի մէջ:

Տիրուհի Զաւակի Բարսեղեան 2 ր., Թագուհի Ատուկեան 2 ր., Օլիանա Ատուկեան 2 ր., Նունիա Նունուկեան 3 ր., Մարիամ Մելքոն- նեան 5 ր., Սյուզէ Բարսեղեան 5 ր., Սո- փիայ Բարսեղեան 5 ր., Վարդուհի Մելքո- նեան 2 ր., Թագուհի Բարսեղեան 2 ր., Գա- յիանէ Ստեփանեան 1 ր., Զմրուտ Ունանեան 2 ր., COPOՅՈՅԱ 3 ր., Սյուզէ Բարսեղեան 1 ր., Սոփիա Ստեփանեան 1 ր., Վարդուհի Մի- րոսեան 1 ր., Մարիամ Աւետեան 2 ր., Եղիա- րէի Բարսեղեան 3 ր., Ալմաղ Ունանեան 2 ր., Եւա Շահապարեան 1 ր., Անուշկա Սա- հակեան 1 ր., Եւա Սահակեան 1 ր., Զու- բուկտ Գալսեան 1 ր., Օլիանա Փարսեղեան 1 ր., Մարիամ Տէր-Ղազարեան 1 ր. 50 Կ., TOՅՈՅԱ 1 ր., Տաս Տէր-Մկրտչեան 1 ր., Սո- նա Տէր-Բարսեղեան 1 ր., Սոփիա Մար- տիրոսեան 1 ր., № 2 ր., Թագուհի Տէր-Ղա- թեան 50 Կ., Վարդուհի Զոհրաբեան 1 ր., Հռիփսիմէ Զոհրաբեան 1 ր., Կատարինէ Բա- մարեան 1 ր., Կատարինէ Թաղեան 1 ր., Ն. Զոհրաբեան 5 ր., Թագուհի Մովսէսեան 50 Կ., Նազու Մակարեան 40 Կ., Մարիամ Աւա- ղեան 40 Կ., Գայիանէ Մանուկեան 20 Կ., Սոփիա Աւետեան 20 Կ., Սուլթան Սահակեան 30 Կ., Գուճարն է 68 րուբլ:

Նունիա Նունուկեան

ՆԱՄԱԿ ԽՄԱԳԻՐԻՆ

Ախալցխա 25 փետրվարի

Ախալցխայի Վեր-Արշալոյս օրիորդական ծխա- կան ուսումնարանի վարժուհիք և աշակերտուհիք, մասնակցութեամբ մեր բարեկամներ, հանգանակե- ցինք յօգուտ սովորող վանիս, որոնց մասին քանիցս պատահել է կարգով ձեր պատուական օրաթերթի մէջ: Աւելորդ չը լինէր յիշել և տիկին Հեղինէ Սիրունեանի պատուական անունը, որը հանգա- նակութեան ժամանակ նուիրեց իր ճակատի զար- ղից մի ոսկի:

Խոնարհաբար խնդրում ենք ձեզանց նամա- կուած ծրարված 18 րուբլի ուղարկել մերազնէից կարօտելոց, ուր հարկն է և բարեհաճել տեղ տալ ձեր օրաթերթին նուիրատուաց ազգանունները դուրս բերելու, որք են:

Տիկին Մարիամ Բաղդասարեան 1 րուբլ, տ. Հեղինէ Սիրունեան մի ոսկի մէկ րուբլ արծո- ղութեամբ: Տ. Շողակաթ Մարտեան 35 կոպ., տ. Սոփիա Շիրինեան 27 Կ. տ. Իսկուհի Մարտեան 20 Կ. տ. Փեփրոնէ Աղապալեան 5 Կ. տ. Եղիա- րէի Պապոյեան 2 Կ. տ. Սրբուհի Վարդեպեան 10 Կ. տ. Հռիփսիմէ Բարսեղեան 2 Կ. տ. Տի- րուհի Բարսեղեան 5 Կ. տ. Շողակաթ Մարտեան 6 Կ. տ. Հռիփսիմէ Սիմոնեան 5 Կ. տ. Շողա- կաթ Անտոնեան 18 Կ. տ. Թագուհի Ալանեան 1 ր., տ. Նազելի Սարգսեան 7 Կ. տ. Հռիփսիմէ Նազարեան 2 Կ. տ. Զանազան Մարտեան 20 Կ. տ. Մարիամ Բարսեղեան 40 Կ. տ. Հայկան- ղուկտ Ռոփեան 5 Կ. տ. Շողակաթ Մեհրեմ- ճեան 5 Կ. տ. Սրբուհի Ժակեան 2 Կ. տ. Վե- րոնիկա Մասեան 5 Կ. տ. Գայանէ Սանդուկեան 7 Կ. տ. Շողակաթ Ղաճիպալեան 5 Կ. տ. Փեփրոնէ Ճաշեան 5 Կ. տ. Ան- նա Նազարեան 5 Կ. տ. Գայանէ Սանամե- րեան 3 Կ. տ. Երմոնէ Ժամկոցեան 5 Կ. տ. Ա- ղանանա կիրակոսեան 50 Կ. տ. Շողակաթ Գիւ- րոնեան 40 Կ. տ. Վարդուհի Մեհրեմեան 20 Կ. տ. Երանուհի Մեհրեմեան 20 Կ. տ. Թագուհի Պապոյեան 20 Կ. տ. Երանուհի Աղապալեան 25 Կ. տ. Իսկուհի Աղապալեան 20 Կ. տ. Մարիամ Ղանեան 20 Կ. տ. Փեփրոնեայ Ղանապուղեան 20 Կ. տ. Հռիփսիմէ Բովանդեան 20 Կ. տ. Տի- րուհի Բակոբեան 20 Կ. տ. Եղիապեթ Մատթե- ոսեան 15 Կ. տ. Հռիփսիմէ Խաչատուրեան 10 Կ. տ. Մարիամ Բակոբեան 10 Կ. տ. Գայանէ Ղանապուղեան 10 Կ. տ. Մարիամ Ղանապուղեան 10 Կ. տ. Սոփիա Մարտեան 5 Կ. տ. Սոփիա Մեհ- րեմեան 5 Կ. տ. Հռիփսիմէ Գրիգորեան 3 Կ. տ. Շողակաթ Բարսեղեան 40 Կ. տ. Աննա Մաղոյեան 10 Կ. տ. Երմոնէ Աղապալեան 1 ր., Հռիփսիմէ Շէկոբեան 1 ր., տ. Հայ- կանդուկտ Սիրունեան 10 Կ. տ. Հայկանդուկտ Մանուկեան 5 Կ. տ. Շողակաթ Ամարեան 2 Կ. տ. Կատարինէ Սառաֆեան 20 Կ. տ. Հայկան- ղուկտ Աւանեան 10 Կ. տ. Սրբուհի Բովան- ճեան 10 Կ. տ. Երմոնէ Աղապալեան 5 Կ. տ. Եկարակա Մովսէսեան 5 Կ. տ. Մարիամ

Մովսէսեան 2 Կ. տ. Կատարինէ Շաքարեան 15 Կ. տ. Մարիամ Տէր-Յակոբեան 10 Կ. տ. Մա- րիամ Շէկոբեան 6 Կ. տ. Շողակաթ Ռուչիկեան 10 Կ. տ. Աննա Շէկոբեան 15 Կ. տ. Տիրուհի Սիրունեան 40 Կ. տ. Մարիամ Նանիկեան 15 Կ. տ. Սյուզէ Մատթեոսեան 10 Կ. տ. Մարիամ Սահակեան 10 Կ. տ. Շողակաթ Մեհրեմեան 10 Կ. տ. Վարդուհի Ռուչիկեան 10 Կ. տ. Շողակաթ Պապոյեան 5 Կ. տ. Սոփիա Սիրունեան 10 Կ. տ. Լիկտարինէ Սիրունեան 10 Կ. տ. Եղիապեթ Աւաղեան 10 Կ. տ. Մարիամ Պապոյեան 20 Կ. տ. Երմոնէ Պետրոսեան 20 Կ. տ. Զանազան Բովսէփեան 10 Կ. տ. Զ. Բովսէփեան Մուսթաֆեան 10 Կ. տ. Երմոնէ Բովսէփեան 15 Կ. տ. Մարիամ Սիրունեան 15 Կ. տ. Փառանձիմ Մեհրեմեան 40 Կ. տ. Արեւիկա Վարդուհի 5 Կ. տ. Զանազան Պետրոսեան 5 Կ. տ. Վերոնիկա Զիմանեան 5 Կ. տ. Սոփիա Սաղաթեան 20 Կ. տ. Եղիապեթ Բոսեան 20 Կ. տ. Սաթինիկ Վարդանեան 25 Կ. տ. Հռիփ- սիմէ Զանոյեան 20 Կ. տ. Սոփիա Ոսկերճեան 35 Կ. տ. Մարիամ Բարսեղեան 30 Կ. տ. Սո- փիա Մուսթաֆեան 10 Կ. տ. Գայանէ Արարա- մեան 10 Կ. տ. Վերոնիկա Զահաճեան 10 Կ. տ. Եղիապեթ ձիւլալեան 10 Կ. տ. Շողակաթ Կարապետեան 15 Կ. տ. Եղիապեթ Պապոյեան 50 Կ. տ. Վերոնիկա Ղանիկեան 4 Կ. տ. Կա- րոն Մարտեան Նիկիկեան 5 Կ. տ. Պապոյե Բով- հանճեան 2 Կ. տ. Սարգիս Ղանիկեան 20 Կ. տ. Սարգիս Բոնանեան 5 Կ. տ. Աւաղե Կա- ղեան 10 Կ. տ. Գրիգորեան Ղազարեան 15 Կ. տ.

Հանգանակող վարժուհիք՝ Շողակաթ Տէր-Ն- ղիպեան, Երմոնէ Աղապալեան:

Հանգանակող աշակերտուհիք՝ Շողակաթ Սի- րունեան, Մարիամ Բարսեղեան, Մարիամ Շե- խոյեան:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Վերջին անգամ ուղարկեցինք յօգուտ վանի սո- վորների 1000 րուբլ: Մտնում էր խմբագրութեան մէջ 82 ր. 64 կոպէկ: Գործնից յետոյ հաւաքվեցաւ զարծեալ 1323 ր. 12 Կ. Ուրեմն ընդամենը հաւաք- վեցաւ 1405 ր. 76 Կ. Այդ փողից մարտի 3-ին փոխադրեցինք հեռագրով Կ. Պոլսի Կիւլպէնկեանի անունով 800 րուբլ: Այդպիսով, անցաւ 4200 ր. դուճարի հետ, մինչև այսօր ուղարկեցինք յօգուտ վանի սովորանքների 5000 րուբլ: Ուրեմն մնում է խմբագրութեան մէջ, հանելով 3 ր. 25 Կ. հե- ապրի ծախս, ընդամենը 602 ր. 51 Կ.:

Ստացանք պ. Միքայէլ Նալբանդի ձեռքով ե- րանցի պ. Արտեմ Պապիկովի յօգուտ վանի սո- վորների նուիրված 25 րուբլ:

ԹԻՖԼԻՍԻՍԻՍ Երանկող Արտիէրիայի պորուչիկ Նիկ. Գիւրկանեանը մարտի 2-ին իր ծննդեան տօնը կատարելու փոխանակ ընծայեց յօգուտ վա- նի սովորանքների 10 ր., որ և ուղարկեց մեր խմբա- գրութեանը: Նմանապէս պ. Ա. Վարդապետեանի ձեռքով ստացանք յօգուտ վանի սովորանքների ու- լիշներէից հաւաքած 2 րուբլ:

Մեզ գրում են ՆՈՐ-ԲԱՅԱԶԷԹԻՑ, որ այդ քա- ղաքում ալբերի պուղը, որ առաջ ծախվում էր 50 կոպէկով, այժմ արժէ 2 ր. 60 Կ. և բարձր: Թան- ղութեանը առաջն առնելու նպատակով տեղական զաւառապետի զրդմամբ հաւաքվեցաւ 470 պուղ- ցորեն և բաժանվեցաւ չըբուր ընտանիքներին ձրիապէս: Հացատէրերին առաջարկվեցաւ առա- ջկանից պակաս գնելով ծախել ալբերի բացի սո- րանից զաւառապետի խորհրդով ժողովուրդը 3000 ր. հանգանակութեամբ հաւաքեց և այդ գումարով պէտք է Թիֆլիսից ալբեր բերել տայ: Ուրիշ կող- մից միտիւրարկան է որ միւր Նոր-Բայազէթում թանղ չէ, ինչպէս հաղորդում է թղթակիցը: Մի ֆուտը ծախվում է 6—7 կոպէկով:

ՆՈՐ-ԲԱՅԱԶԷԹԻՑ մեզ հաղորդում են որ այն- տեղ ՎՄԶակն յօգուտների, մանաւանդ մեր աշ- խատակից Գրիգոր Նիկողոսեանի յօգուտների աղ- ղեցութեան տակ, սկսել են հանգանակութիւն ժո- ղովել յօգուտ վանի սովորանքներին:

Մեզ գրում են ԱՆԱԼՔԱՒԻՑ որ այդ քաղա- քը մեծ առաջադիմութիւն է անում: Վերջին ժո- մանակները Ախալքալաքում հիմնվել է հասարա- կական բանկ, քաղաքում անցկացնելու են ջրանցք, շինելու են մի հասարակական պարտէզ, Նոյնպէս

վճռեցին քաղաքային արդիւյց 10,000 րուբլ տալ պրոգրնիստիկ հիմնելու համար, որի համար հրա- վերեցին արդէն մի տեսուչ և ուսուցիչներ, վեր- ջապէս հիմնվեցան երկու ընթերցարաններ, միւր կանանց, իսկ միւրը մարդկանց համար:

ԱՆԱԼՔԱՒԻՑ մեզ գրում են: Վերախալի երեւոյթ է մեզ մօտ կանանց ընթերցարանի հիմնվելը: Յիշուի զարմանալի երեւոյթ. հասարա- կութեան այն մասը, որ ամբողջ իր կեանքը անց է կացրել տնային փակ կեանքի մէջ, ոչ մի հասարա- կական գործունէութեան մէջ չէ խառնվել երբեք, բացի կերակուր պատրաստելուց և երեխաների չո- բերել կարկառուն ուձից տեղեակ չէր, այժմ հիմնում է իր համար առանձին ընթերցարան Վե- նանց ընթերցարանն անունով: Այդ ընթերցարանին նախագահում է այժմ տիկին Սրբուհի Երեցփո- խեան, գրադարանապետ է տիկին Սոփիա Ղարա- յանեան, և զանազան օրիորդ Սոփիա Օհանճա- նեանց: Հիմնադիր անդամուհիներ հինգ են այժմ, որոնք տունը են տանական րուբլ: Հասարակ ան- դամուհիների թիւը հասնում է քսանի: Թէ հան- զանակութեամբ և թէ ամսավճարներով այժմ պա- տաստի գրամ ունեն մօտ 140 րուբլ: Ստորա- գրութեանը դեռ չարձանակվում է: Այդ մարդկանց ընթերցարանի հիմնադիր անդամները ձրաբար ուղարկում են կանանց ընթերցարանին մի օրինակ ՎՄԶակ, մի օրինակ ՎՓՐՁ և մի օրինակ ՎՄԶու- Հայաստանի: Լուսւմ ենք որ կանանց ընթերցա- րանը բերել տալու է նոյնպէս ընթերցանութեան զրգը: Ե. ՄՈԴՆԻՅ ՇԻՄԵՆ շարժաթիւթեր: Յոյս ունենք որ Ախալքալաքի հասարակութիւնը բոլոր սրտից կը համակրի այդ օգտաւէտ հիմնադրու- թեանը:

Ստացանք պ. Աւետիս Խօջամիրեանցի ձեռքով 125 րուբլ յօգուտ վանի սովորանքների, որ հա- աքված է եղել Ողէսա քաղաքի հայ հասարակու- թեան մէջ:

Երկուշաբթի օր, մարտի 3-ին սկսվեցաւ ԹԻՖ- ԼԻՍԻ նահանգական դատարանի մէջ կեդք թըղ- թաղրամ շինողների դէմ դատը: Գործի ընդարձա- կութեան, մեղադրվածների և վկաների բազմու- թեան պատճառով նահանգական դատարանի նիս- տերը լինում են Թիֆլիսի զինուորական նահանգա- կան դատարանի դահլիճում: Մեղադրվածների մեծ մասը հայեր են, բայց կան և վրացիներ և օտա- ազգիներ: Նրանք հասարակութեան ամեն դատա- կարգերից են՝ վաճառականներ, պաշտօնականներ, զինուորականներ, կայ վերջապէս և մի հայ աւե- ղայ Ս. Էջմիածնի վանքից: Վկաները 120 հոգուց աւելի են: Մարտի 3-ին դատարանը երգվել տը- ւեց վկաններին, հարցրեց նրանց և կարգացվեցաւ մեղադրական ակտը: Գահիճը լի էր հասարակու- թեամբ: Հանդիսականների մէջ երևում էին մեղա- ղրվածների ազգականներն ու ազգականուհիները: Մեղադրվածներից ոմանք բոլորովին երիտասարդ մարդիկ են:

Մարտի 1-ին, շաբաթ օր ձեռնաձու Կ օ ղ օ ղ տունց Արծրունու թատրոնում իր երկրորդ ներ- կայացումն: Կողով զարմացրեց հասարակութիւնը իր ճարտարական Սմիթը հաւանեցին մանա- ւանդ ինչպէս նա մի զխաղից հանում էր բազ- մաթիւ զոյնզոյն արվարիկներ, գնաղանք և այն զարմանալի ճարտարութեանը, ինչպէս նա ուտում էր վառած բամբակ և բոցեր էր թափում բերա- նից: Լուսւմ ենք որ կիրակի, մարտի 9-ին Կողով կրկին տալու է մի ներկայացումն Արծրունու թատրոնում:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ԹԻՖԼԻՍ

Երուսաղէմէն գրուած վտտահութեան ար- ժանի գրութեանէ մը հետեւալ տեղեկու- թիւները կը քարոյմք:

Երուսաղէմայ Գաղղիոյ Հիւպատոսին Ս. Աթոռոյս դէմ ունեցած ատելութիւնն այս անգամ պատահած ցաւալի իրողութեամբ մ'ալ հաստատուեցաւ:

Յուպպի Հիւպատոսարանի թարգման Պետ- րոս Ռօք յիշեալ Հիւպատոսին հետ տեսակ- ցելէ յետոյ՝ վանուց միաբանութեան անդամ- ներէն անցալ տարի Լատինականութեան դար-

ձող Աթանաս անուն վարդապետն ալ հետն առած ուղղակի Յուպպէ գնաց, ուր հիւպա- տոսարանի և Լատինաց վանուց պահապան- ներու և Հոռովական խուռն բազմութեան և տեղացի Արար նաւավարաց գլուխն անց- նելով և Աթանասն ալ միասին կը յարձակին Ս. Վանուց կալուածոցը վրա, և բաց լա- նութներուն վարձակալները գանակոծել և զոց խանութները բռնի բանալէ ետեւ, վարձակալ- ներն յանուն Գաղղիոյ Հիւպատոսին սպառ- նալեօք վախցնելով՝ և ոմանց զոյքը աւարի տալով՝ բոլոր կրպակներու բանալիները կը փոխէ և Ս. Աթոռոյս կալուածագրերը ջնջե- լով՝ յանուն Աթանասի նոր կալուածագրեր կուտայ վարձակալաց:

Երուսաղէմայ Ս. Պատրիարքն այս պժգալի և անուր իրողութեան վրայ տեղական կա- ռավարութեան բողոքելով՝ քննութիւն և դատատան կը լինի, և Հայոց իրաւունքն ըստ արդարութեան առ ազգն կը դառնայ:

Գաղղիոյ Հիւպատոսն իւր մասնակցու- թիւնը թէպէտ կուրանայ, բայց սոյն իրողու- թեան վրայ իւր զգացումը չճածկելով՝ կրէ թէ այսպիսի դէպքեր պէտք է տեղի ունե- նան, որպէս զի Գաղղիոյ ազգեցութիւնը ձանձուի:

Ինչ զեղեցիկ միջոց՝ Գաղղիոյ պէս քաղա- քակրթեալ մեծ ազգի մ'ազգեցութիւնը ճա- նաչեցնելու:

(Մասիս)

ՄԵԱԿԻ ԶԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՑԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

Ս. ՊԵՏԵՐՔՈՒԴ, 3 մարտի: Ներքին երկ- րորդ փոխառութեան տոմսակներէց, որոնք խաղացվեցան մարտի 3-ին, տարան հետե- լեալ համարները:

№ № սեր.	№ № տոմսակի	տարած գումար րուբլ.
7,938	39	200,000
4,538	40	75,000
11,124	19	50,000
11,575	5	25,000
19,152	50	
1,374	48	10,000
18,295	23	
16,071	28	
10,058	13	
19,942	7	
7,938	39	
4,538	40	8,000
11,124	19	
11,575	5	
19,152	50	
1,374	48	
18,295	23	
16,071	28	
10,058	13	
19,942	7	
2,683	27	5,000
15,704	41	
19,838	42	
370	13	
11,056	21	
7,569	6	
1,822	1	
3,447	11	
8,530	28	
5,353	46	
16,896	23	
9,555	33	
15,373	19	
10,061	9	
19,399	2	
7,815	4	1,000
15,785	37	
11,367	33	
12,446	47	
11,059	43	
4,154	39	
9,769	28	
17,371	18	
17,600	48	
10,306	41	
8,861	9	
11,958	15	
6,684	8	

Типографія А. А. Михельсона